

Svätá budhistická Tipitaka:
 Vatthupama Sutta –
 Podobenstvo o súkne
 Vatthupama Sutta
 Podobenstvo o súkne
 Takto som počul.
 Raz sa Budha
 zdržiaval v Savatthi
 v háji Jeta
 pri kláštore Anathapindika.
 Tam sa takto obrátil na
 mníchov: „Mnísi.“
 „Ctihodný pane,“
 odpovedali.
 Požehnaný povedal toto:
 „Mnísi, predstavte si, že je
 súkno zafarbené a špinavé
 a farbiar ho ponoril
 do jednej farby alebo inej,
 či už modrej alebo žltej,
 červenej alebo ružovej,
 farba sa na látku zle chytí
 a bude nečistej farby.
 Prečo je to tak?
 Pretože súkno nebolo čisté.
 Tak isto, mnísi,
 keď je myseľ znečistená,
 možno očakávať
 [v budúcnosti]
 nešťastný cieľ.
 Mnísi, predstavte si plátno
 čisté a jasné,
 ktoré farbiar ponorí
 do jednej farby alebo inej,
 či už modrej alebo žltej,
 červenej alebo ružovej,
 farba sa na látku chytí dobre
 a látka bude čistej farby.
 Prečo je to tak?
 Pretože plátno bolo čisté.
 Tak isto, mnísi,
 keď je myseľ nepoškvrnená,
 možno očakávať
 [v budúcnosti]
 šťastný cieľ.
 A aké sú, mnísi,
 znesvätenia mysle?
 Chamtivosť
 a nečestná lakomosť
 sú znesvätením mysle.

Zlá vôľa je znesvätením
 mysle.
 Hnev je znesvätením mysle,
 nepriateľstvo,
 očierňovanie,
 panovačnosť,
 závisť, žiarlivosť,
 pokrytectvo, podvod,
 tvrdohlavosť, domýšľavosť,
 namyslenosť, arogancia,
 márnivosť, nedbanlivosť,
 to sú znesvätenia mysle.
 Vediač, mnísi,
 že chamtivosť
 a nečestná lakomosť
 sú znesvätením mysle,
 mních sa ich vzdá.
 Vediač, že zlá vôľa
 je znesvätením mysle,
 vzdá sa jej.
 Vediač, že hnev
 je znesvätením mysle,
 vzdá sa ho.
 Vediač, že nepriateľstvo
 je znesvätením mysle,
 vzdá sa ho.
 Vediač, že očierňovanie
 je znesvätením mysle,
 vzdá sa ho.
 Vediač, že panovačnosť
 je znesvätením mysle,
 vzdá sa jej.
 Vediač, že závisť
 je znesvätením mysle,
 vzdá sa jej.
 Vediač, že žiarlivosť
 je znesvätením mysle,
 vzdá sa jej.
 Vediač, že pokrytectvo
 je znesvätením mysle,
 vzdá sa ho.
 Vediač, že podvod
 je znesvätením mysle,
 vzdá sa ho.
 Vediač, že tvrdohlavosť
 je znesvätením mysle,
 vzdá sa jej.
 Vediač, že domýšľavosť
 je znesvätením mysle,
 vzdá sa jej.

Vediač, že namyslenosť
 je znesvätením mysle,
 vzdá sa jej.
 Vediač, že arogancia
 je znesvätením mysle,
 vzdá sa jej.
 Vediač, že márnivosť
 je znesvätením mysle,
 vzdá sa jej.
 Vediač, že nedbanlivosť
 je znesvätením mysle,
 vzdá sa jej.
 Keď v mníchovi,
 ktorý takto vie,
 že chamtivosť
 a nespravodlivá lakomosť
 sú znesvätením mysle,
 táto chamtivosť
 a nespravodlivá lakomosť
 boli zanechané;
 keď v tom, ktorý takto vie,
 že zlá vôľa
 je znesvätením mysle
 táto zlá vôľa bola
 zanechaná;
 keď v tom, ktorý takto vie,
 že nedbanlivosť
 je znesvätením mysle,
 táto nedbanlivosť bola
 zanechaná –
 – ten v dôsledku toho získava
 neoblomnú dôveru
 v Budhu takto:
 „Takto vskutku
 je On Požehnaný:
 je dokonalý,
 plne osvietený,
 obdarený (jasným)
 videním a (cnostným)
 správaním sa, vznešený,
 poznajúci svety,
 vynikajúci sprievodca
 ľudí, ktorí sú poslušní,
 učiteľ bohov a ľudí,
 osvietený a požehnaný.“
 – on získava
 neoblomnú dôveru
 v Dhammu takto:
 „Dobre oznámená
 Požehnaným

je Dhamma,
realizovateľná tu a teraz,
ovládnutá okamžitým
výsledkom, vyzývajúc vás
prísť a uvidieť,
prístupná a poznateľná
jednotlivo múdrym.
– on získava
neobloknú dôveru
v Sanghu takto:
„Sangha žiakov Požehnaného
vstúpila na dobrú cestu,
vstúpila na priamu cestu,
vstúpila na pravú cestu,
vstúpila na správnu cestu,
to jest
štyri páry ľudí,
osem typov osôb;
táto Sangha
žiakov Požehnaného
je hodná darov,
hodná pohostinnosti,
hodná milodarov,
hodná úctivého pozdravu,
neporovnateľným poľom
zásluh pre svet.“
Keď sa vzdal,
zriekol, nechal ísť,
zanechal a odstúpil od
znesvätení čiastočne,
potom vie: „Som obdarený
neobloknou dôverou
v Budhu, Dhammu
a Sanghu;
a získava nadšenie pre cieľ,
získava nadšenie
pre Dhammu,
získava potešenie spojené
s Dhammou.
Keď je potešený,
zrodila sa v ňom radosť,
keď je radostný v mysli,
jeho telo sa stáva pokojným;
keď je jeho telo pokojné,
on cíti šťastie
a myseľ toho, kto je šťastný,
sa stáva koncentrovanou.
On vie:
Vzdal som sa,
zriekol som sa, nechal ísť,

zanechal som
znesvätenia čiastočne“;
a získava nadšenie pre cieľ,
získava nadšenie
pre Dhammu,
získava potešenie spojené
s Dhammou.
Keď je potešený,
zrodila sa v ňom radosť,
keď je radostný v mysli,
jeho telo sa stáva pokojným;
keď je jeho telo pokojné,
on cíti šťastie
a myseľ toho, kto je šťastný,
sa stáva koncentrovanou.
Ak mnísi,
mních takej cnosti,
takej koncentrácie
a takej múdrosti zje
darované jedlo pozostávajúce
z výberovej horskej ryže
spolu s rôznymi omáčkami
a kari, dokonca ani to
pre neho nebude prekážkou.
Rovnako ako plátno, ktoré
bolo zafarbené a špinavé,
stáva sa čistým a jasným
s pomocou čistej vody,
alebo tak ako sa zlato stáva
čistým a jasným
s pomocou pece,
tak isto, ak mních
takej cnosti,
takej koncentrácie
a takej múdrosti,
zje darované jedlo zložené
z výberovej horskej ryže
spolu s rôznymi omáčkami
a kari, dokonca ani to
pre neho nebude prekážkou.
On to znáša,
pretože je presiaknutý
postojom láskavej dobroty
jedným smerom k svetu,
tak isto k druhému,
tak isto k tretiemu,
tak isto k štvrtému
a nad ním, pod ním,
okolo a všade,
a ku všetkým ako k sebe;

On zotráva v zalievaní
celého vesmíru
láskyplnou dobrotou
s myseľou veľkou,
vznešenou, bezmedznou
a oslobodenou od zlej vôle
a nepriateľstva.
On zotráva presiaknutý
postojom súcitu,
prívetivej radosti,
vyváženého postoja
k svetu,
tak isto k druhému,
tak isto k tretiemu,
tak isto k štvrtému
a nad ním, pod ním,
okolo a všade,
a ku všetkým ako k sebe;
On zotráva v zalievaní
celého vesmíru
láskyplnou dobrotou
s myseľou veľkou,
vznešenou, bezmedznou
a oslobodenou od zlej vôle
On rozumie tomu,
čo existuje, čo je nízke,
čo je vynikajúce,
a čo tam unikne,
je z tohto (celého) poľa
vnímania.
Keď on vie a vidí
týmto spôsobom,
jeho myseľ sa stáva
oslobodenou od skazy
zmyslovej túžby,
oslobodený od skazy
zvykania,
oslobodený od skazy
nevedomosti.
Keď je vyslobodený,
je tam poznanie:
„Je vyslobodený“
a on vie:
„Zrodenie je vyčerpané,
život v čistote bol žitý,
úloha je splnená,
už nie je nič z toho,
čo má prísť.“
Taký mních je nazývaný
„vykúpaný

vnútorným kúpeľom“.
 Teraz v tom čase
 brahman Sundarika
 Bharadvaja bol usadený
 neďaleko Požehnaného,
 a prehovoril
 k Požehnanému takto:
 „Chodí ale Majster Gotama
 kúpať sa do rieky Bahuka?“
 „V čom je dobrá, brahman,
 rieka Bahuka?
 Čo dokáže urobiť
 rieka Bahuka?“
 „Veru, Majster Gotama,
 mnohí ľudia veria,
 že rieka Bahuka
 prináša očistenie,
 mnohí ľudia veria,
 že rieka Bahuka
 prináša zásluhy.
 Pretože v rieke Bahuka
 mnohí ľudia zmývajú
 zlé skutky, ktoré vykonali.“
 Potom sa Požehnaný
 obrátil na brahmana
 Sundarika Bharadvaja
 týmito veršami:
 Bahuka a Adhikakka,²⁰
 Gaya a Sundarika,
 Payaga a Sarassati,
 a prameň Bahumati –
 blázon sa tam môže
 kúpať naveky,
 neočistíte jeho
 čierne skutky.
 Čo môže Sundrika
 spôsobiť?
 Čo zmôže Payaga
 a Bahuka?
 Nedokážu očistiť hriešnika,
 človeka pôsobiaceho
 surové a kruté činy.
 Človek čistý v srdci
 má večne
 Slávnosť čistenia
 a Svätý deň;
 človek čistý v srdci,
 ktorý robí dobré skutky,
 má svoje správanie
 dokonalé neustále.

Je to tu, ó brahman,
 kde by si sa mal kúpať,
 aby si vytvoril bezpečné
 útočisko pre všetky bytosti.
 A ak nehovoríš
 žiadnu nepravdu,
 ani nepôsobíš krivdu
 dýchajúcim tvorom,
 ani si neberieš to,
 čo nie je ponúkané,
 s vierou
 a úplne bez lakomstva,
 čo by pre teba urobila
 zabudnutá Gaya?
 Nech by tvoja Gaya
 bola akákoľvek dobrá!
 Keď to bolo vyslovené,
 brahman Sundarika
 Bharadvaja prehovoril takto:
 „Vznešený,
 Majster Gotama!
 Vznešený,
 Majster Gotama!
 Dhamma bola objasnená
 mnohými spôsobmi
 Majstrom Gotamom,
 akoby
 naprával prevrhnuté,
 odkrýval skryté,
 ukazoval cestu
 tomu, kto sa stratil,
 alebo držal lampu
 v temnote pre tých
 so zrakom, aby videli tvary.
 Idem k Majstrovi Gotamovi
 po útočisko
 a po Dhammu
 a po Sanghu.
 Smiem dostať
 (prvé vysvätenie)
 nasledujúc Majstra Gotamu,
 smiem dostať
 úplné prijatie!“
 A brahman
 Sundarika Bharadvaja
 prijal
 (prvé vysvätenie)
 nasledujúc
 Požehnaného
 a dostalo sa mu

úplného prijatia.
 A nie dlho po jeho
 úplnom prijatí, zotrúvajúc
 osamote, skrytý, usilovný,
 horlivý a odhodlaný,
 ctihodný Bharadvaja
 svojou vlastnou realizáciou
 porozumel a získal
 v tomto živote
 ten najvyšší cieľ
 čistého života, pre ktorí
 ľudia z dobrej rodiny
 odchádzajú z domáceho
 života do bezdomovectva.
 A on mal priame
 poznanie takto:
 „Zrodenie je vyčerpané,
 život v čistote bol žitý,
 úloha je splnená, už nie je
 nič z toho, čo má prísť.“
 A ctihodný
 Bharadvaja sa stal
 jedným z Arahatov.